

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXXVIII. Locutio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

l. 2. in pr. ff. de relig. cum non integer ager circa sepulchrum, sed saltem locus in quo corpus humanum est religiosus dicatur. l. ad c. 73. ff. de contr. empr. quia locus non hominem, sed homo locus sanctificet. cap. illud. distinct. 40. Gylman. 4. i. vol. 30. num. 76.

II.

Locus est solennitas instrumenti requisita. Jacob Puteus lib. 1. decis. 336. num. 31. Alex. in l. de pupillo. §. qui nunciat. ff. de operis nov. nunc. Bald. inc. 1. col. 3. vers. quarto requiritur. de fid. instr. Bart. in l. si quis argentarius. §. si initium. num. 26. ff. de edend. Capell. Tholof. decis. 492. in princ. Ratio, ne scilicet pars privetur defensione contra falsitatem si fieret, per l. optimam 4. C. de commit. stipul.

Amplia, quod procedat non solum in accusatione quando agitur de crimine, sive civiliter sive criminaliter. Bart. in l. viro. num. 6. ff. de solut. matr. sed etiam in eo, quod nec consuetudo valeat in contrarium, si disponat ut locus non apponatur, Steph. Aufrer. post decis. Capell. Tholof. 492. n. 2. Covar. pract. quæst. tom. 2. cap. 20. n. 3. Mascard. concl. 4. n. 24.

Limita, obtinere in his tantum, ubi Lex vel consuetudo certum locum exigit. Mascard. d. loc. Felin. in cap. 1. de fid. instr. ubi enim certæ solennitates exprimendæ, ex statuto locus specificandus erit. Roland. à Vall. consil. 33. per tot. lib. 3. vid. latè apud Honthem. 2. de art. Notar. cap. 3. per tot. Loci tamen omisio non vitiat, si locus tacite fuisset repetitus. Bart. in l. si quis. §. finitium. ff. de edend. n. 27.

III.

Locus contractus semper est requirendus, ubi sit celebratus; ratio, quia is semper inspicitur. Ampliatur ut non tantum procedat in contractibus, sed & ultimis voluntatibus. vid. l. si fundus. 6. de Evis. l. semper in stipulationibus. 36. de R. I. Godazin. cons. 49. numer. 14. Hinc, qui fuit incolæ tempore contractus cum civitate initi, pro debito Civitatis conveniri potest, etsi post in alio loco habitet. Hodie & hi, qui tempore Contractus nondum erant cives, oneribus Civitatis subjiuntur. Perez. C. de Incol. n. 21. seq.

IV.

Ubi aliquid reperitur, ad eundem locum pertinere censetur. e. g. Navis in Tiberi reperta Tiberina præsumitur. Hinc dominus territorii fundatam habet intentionem quoad res & personas in suo territorio repertas. Brunnem. ad l. un. C. de Nautis Tiberin.

V.

Gravius delinquit, graviusque puniendus est, qui in loco, ex quo impunitatem fortè speravit, deliquit, quam qui alibi. cap. fin. X. de Immunit. Eccles. Brunnem. ad l. 2. C. de spectacul. & scenic. Desertor in urbe repertus capite plectitur, qui alibi apprehensus in militiam restitui potest. Perez. C. de Desertor. n. 3.

VI.

A locis sacris imagines profanæ sunt arcendæ, & persona turpis potest compelli, ut ex loco ho-

nesto vel religioso in alium se conferat. Brunnem. ad l. 4. C. de spectacul. & scen.

VII.

Ex locorum diversitate nondum inducitur diversitas juris. Brunnem. ad l. un. C. de Colon. Palestin. n. 1. Qui autem ultra locum solitum compellitur præstare transvectionem vel alia munera, ille justam habet recusandi servitii causam & mutatione loci sæpius inducitur gravamen. Brunnem. ad l. 2. C. de Privil. Domus Augustæ in fin.

VIII.

Locum exemptum esse vel non esse de territorio, sunt paria. cap. cum Episcopis de offic. ord. in 6. Jason. in l. ult. num. 5. de Jurisdic. Johan. Andr. in cap. de consit. in 6. Angel. cons. 233. quadam. Calcan. cons. 13. contra. n. 1. de for. compet. Anchar. cap. si propter debita circa fin. de rescript. in 6. Wefenb. 1. cons. 30. n. 17. cons. 33. n. 20. & cons. 37. n. 10.

CAP. XXXVII.
De Loco publico.

Axioma I.

Quoties quis prohibetur uti jure seu loco publico, toties habet actionem injuriarum l. injurias 13. §. fin. ff. de Injur. quia injuria infertur illi, cui prohibetur id, ad quod omnibus aditus patet. Ita ergo qui uti prohibet aqua profluente, via publica &c. tenetur actione injuriarum. l. 11. C. de servit.

Limita: nisi (1.) quis in quasi possessione illius juris extiterit, sic enim alium prohibere & interdicto uti possidetis agere potest. (2.) nisi quis id prohibeatur uti publico, quia eo sine incommodo publico uti nequit.

II.

Quoties quis publico uti potest sine incommodo publico, toties non est prohibendus, quia publicorum usus omnibus est communis. Hinc igitur aquam ducere licet ex flumine publico, v. g. ad pratum & agrum irrigandum, modò per illud usus navigandi non fiat deterior. l. 1. pr. ff. de flumin.

CAP. XXXVIII.
Locutio.

Axioma I.

Locutio generalis intelligitur secundum determinationem sequentem. l. si servus. §. fin. ff. de legat. 1. l. quisquis 95. ubi Bart. §. 1. ff. de leg. §. l. quoties. 10. C. famil. herisc. Alex. cons. 77. num. 3. vol. Dec. cons. 3. n. 2.

II.

Locutio generalis extendi debet ad ea, quæ salva proprietate recti sermonis comprehendendi possunt. l. pluribus 6. de accept. Bart. & Dd. in l. Lucius. §. emptor. de pac. l. Aurelio. §. Gajus de liber. leg. l. si de certa 13. C. de transact. Alex. cons. 11. visò. n. 9. & cons. 15. vol. 2. Paris. cons. 20. num. 78. vol. 1. quapropter quando investitura est

generaliter facta super toto territorio loca specia-
lia reclamare non debent. *Parif. consil. 22. n. 98.*
vol. 1. Wefenb. lib. 1. consil. 4. num. 77.

CAP. XXXIX.

DeLogicis.

Logicorum Regulae non audiuntur in regnis
Carpz. de Leg. Reg. cap. 13. sect. 9. n. 25. neque eo-
rum regulis aut praecipis Juris Consulti se ob-
stringunt. *Carpz. Diss. 5. de Inhib. cap. 1. posit. 11.*
n. 36.

CAP. XL.

Locuples, Locupletari,

Lucrum, causa lucrativa.

Axioma I.

Locupletior is factus dicitur, qui non est fac-
tus pauperior. *l. 47. §. 1. de solut.* ita locupletior
factus censetur is, qui indebitum accepit, si per il-
lud factus est in rebus suis non pauperior; v. c.
solvi tibi indebitum frumentum, tu frumentum
consumsisti, ita ut neque frumentum habeas, ne-
que pretium frumenti (quia scilicet non vendidisti,
sed consumsisti) tamen placuit te frumenti pre-
tium mihi restituere debere. *l. 65. §. 5. de condit. indeb.*
& habet hoc rationem: quia si tu frumen-
tum meum non accepisses, coactus esses de tuo e-
mere: Hinc est quod in rem domini vertisse ser-
vus videatur, quoties per eum res domini melior
facta est, vel non deterior. *l. 3. §. 2. de damn. in-
fect. vid. l. 5. §. 52. junct. l. 7. §. 1. de don. int. vir.*
& uxor. add. Don. ad l. 1. C. de condit. indeb. n.
56. Hæc tamen regula multas patitur exceptio-
nes, quæ colligi possunt ex *l. 9. §. 2. ad SC. Maced.*
l. 5. §. 8. l. 7. §. 1. de don. int. vir. & uxor.

II.

Locupletionis probanda onus incumbit ei, qui
dicit quem fuisse locupletiores. *Angel. cons. 133.*
super primo puncto. vers. si autem non fuisset ma-
le fidei. col. 2. Pacian. 1. cons. 59. num. 9. ubi regu-
lam exemplo bonæ fidei possessoris clarius illu-
strat, dum ait, eum non debere restituere fructus
consumptos nisi adversarius probaverit, quod eo-
s in suam utilitatem converterit, latius hoc i-
dem deducit *Angel. consil. 160. Domina Cathari-*
na in fin. ubi dicit: quod cautus Advocatus debe-
at deducere & probare speciem locupletionis,
quod non sufficeret probare, quod possessor in
suos usus fructus converterit, neque etiam ex hoc
sequitur, quod factus sit locupletior, potuisset e-
nim splendidius vivere, & per hoc non esset lo-
cupletior. *l. sed si lege 25. §. si qui re sua 12. ff. de*
petit. hered. vid. hac de re Curt. sen. cons. 71. Prin-
ceps defunctus. n. 11. vers. septima conclusio, col.
14. Jafon. in l. Nefennius §. fundum, numero 3.
vers. in fructibus autem. ff. de re jud. Felin. in
cap. de quarta. num. 31. vers. secunda restrictio,
extr. de prescript. Curt. jun. consil. 6. circa has
quatuor. num. 26. col. fin. & cons. 28. in causa
vertente in fin. Molin. in consuetud. Paris. tit. 1.
§. 22. num. 52. Dec. in l. ex pænalibus. num. 62. de

R. I. Ludovic. Gomez. ad §. actiones. num. 21. In-
stitut. de action. Menoch. remed. 15. recup. poss.
num. 586.

Distingve tamen inter eum qui habuit titulum
lucrativum, & inter eum qui habuit titulum on-
erosum, ita ut priori casu non præsumatur quis
consumpsisse, & fructus jactasse quos putavit esse
suos, per ea, quæ allegat *Ruin. cons. 24. super his*
in fin. vol. 1. & latius consil. 29. quia testator in
fin. vol. 2. quem sequitur Johan. Lupus in rubr.
de donat. inter vir. & uxor. §. 48. requiritur in
pr. & §. 49. num. 1. Petr. de Anchor. cons. 2. pro
parte nobilis in pr. l. in pupillo 47. ff. de solut. po-
steriori vero casu non præsumatur locupletior
ratione tituli onerosi, nisi probetur, per ea quæ
tradit Bart. in l. si ipsa res n. 1. vers. tertio casu. ff.
quod met. caus.

III.

Quilibet præsumitur bona sua ex propria
industria acquisivisse non ex alieno rapuisse: fun-
datur hæc regula in eleganti textu, *l. 10. Cod.*
Arbitr. tut. add. Pacian. libr. 1. de probat. cap.
54. numer. 25. & 28. Carpzov. p. 3. qq. Cr. 122.
n. 51.

1. Patitur tamen hæc regula suas limitationes;
sic verbi causa quando mulier aliquid habet, &
unde habeat non apparet, ut evitetur turpis
quæstus suspicio, à marito habere creditur, *l. 51.*
de donat. int. vir. & ux.

2. Si persona dubiæ fidei subito ex inope di-
ves sit facta, nec titulum insperatæ fortunæ ede-
re possit, præsumitur dolo furtisque accepisse.
vid. Ord. Cr. art. 43. §. ult. & ibi: M. Stephan.
Harprecht. ad §. 12. f. de ob. quæ ex del. n. 11.

IV.

Qui lucrum quærit ex damno alterius in dolo
esse videtur. *l. 17. §. 4. de instit. & illud inju-*
ste extorquenti cum multâ auferendum est l. 5.
l. 9. C. de erogat. milit. annon. Perez. C. eod. n. 19.
Amplia, quod nec officia lucri & cupiditatis cau-
sâ ambire liceat, nec privilegia & honores eis con-
cedendi sint, qui studio exercenda cupiditatis eos
ambiunt *l. 2. C. de divers. offic. Brunnem. C. eod.*
Col. 4. Unde consequitur, quod qui lucrum
quærit sine damno alterius non sit in dolo. Ra-
tio, quia natura æquum est, ne quis cum damno
alterius locupletetur. *l. 14. de condit. indeb. l.*
206. C. de reg. jur.

Limitatio est, nisi ex culpa alterius quis locu-
pletior fiat cum damno alterius, quo tamen
etiam in casu agenti minus favetur, quam si de
damno vitando certet. *l. 18. 19. ex quibus caus.*
maj. ubi vid. Cujac. lib. 12. Pauli ad Edict. &
semper in jure id observatur, ut de damno vi-
tando certans præferatur lucrum quærenti. arg.
l. verum 11. §. item quæritur 6. de minor. l. ult. §.
licentia 10. C. de jur. delib. l. ult. 9. C. de Codicil.
lis. l. ult. C. de repud. her. l. 7. de jur. & fact. igno-
rantia. Harprecht. ad §. 2. Inst. quib. mod. re
contrahitur obligat. quod vel cum primis in ex-
traordinariis locum habet, d. l. 18. secus tamen
est in minoribus, quibus & in damno & lucro
subvenitur. l. 1. C. si ut omiff. hered. ubi Wefenb.
in paratit.

F. Lu-